

“हेमाभसा वृक्षबीजं स्नातो मन्त्रेण रोपयेत् ।
बसुधेति सुशीतेति पुण्यदेति धरेति च ।
नमस्ते शुभगे निम्नं ह्रमोऽयं वर्हतामिति ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

बीजवृक्षः, पुं, (बीजादेव वृक्षो यस्य । बीजप्रधानो
वृक्षो वा ।) अस्यः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बीजसंख्यः, पुं, (बीजानां संख्यः ।) बीजसंग्रहः ।

तच्छुभाशुभदिनार्थिण्या,—

“हस्ताचिन्नादितिस्वातीरेवत्यां अषण्डये ।

स्थिरे ज्ये गुरौ शुक्रे बीजं धार्यं ज्ञवाचरे ।

माघे वा फाल्गुने वापि सर्वबीजानि संयजेत् ।

शोषयेत्तापयेद्गौरे राजौ चोपनिधापयेत् ॥

ततश्च पुटिकां बद्धा शोषयेच्च पुनः पुनः ।

स्यापयेच्च प्रयत्नेन यथा भूमिश्च न सृष्टेत् ॥

हीपायिना च संसृष्टं वृष्ट्या चोपहतश्च यत् ।

वर्जनीयं तथा बीजं यत् स्यात् कौटसमन्वि-
तम् ॥६॥

वाग्याहिरादिष्विष्टासूत्रपूर्वा-

माहेन्द्रपित्रोत्तरभैः शुभाहे ।

धान्यादिषंस्यापनमेव शस्तं

नगस्थिरद्वयद्वयोद्देश्ये ॥

सौम्यादितिमघाण्येष्टोत्तररेव च कारयेत् ।

सौने ज्ये शुभे चन्ने निघनन्नरवर्जिते ।

चैत्र्यं कौटके धान्यं गर्गो वदेति सर्वदा ।

घनदाय सर्वलोकहिताय देहि मे धान्यं

स्वाहा ।

नम ईहाये ईहादेवी सर्वलोकविघ्नहर्त्री काम-
रूपिणि धान्यं देहि स्वाहा ।

लेखयित्वा इमं मन्त्रं धान्यागारे विनिरूपेत् ॥”
पुराणसर्वस्वे ।

“मन्त्रं लिखित्वा पत्रे च मध्येधान्यस्य धारयेत् ।

पत्रश्च धान्यराशेस्तु नृषिकादिनिवृत्तये ।

दक्षिणदिहस्तुखगमनं स्यादभिनवास्तु नारीशु ।

अथमपि शस्त्रफलानां न युषो बुधवासरे

कुर्व्यात् ॥

त्रिघ्नतरेषु रेवत्यां धनिष्ठावारुणेषु च ।

रश्मिषु वट्टु विज्ञेयं धान्यनिष्कयं बुधैः ॥

अथवात्रयं विशाखाध्रुवपौषापुनर्वसुनि पुष्यश्च ।

अन्यत्रयं ज्येष्ठा घनघान्यविघ्नहर्त्रिणी कथिता ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

बीजस्तः, स्त्री, (बीजानि स्तते इति । स्त + क्तिप् ।)
एज्जी । इति हेमचन्द्रः ॥

बीजाकृतं, त्रि, (बीजेन सह कृतं कृतमिति ।

“कृणो द्वितीयवृत्तौयशस्वीजात् कृणौ ॥५॥४॥

५८ इति डाच् ।) उपलभ्यते ॥ इत्यमरः ॥ हे

बीजेन सह कृते चेत्ते । बीजेन सह कृतं कृतं

बीजाकृतम् । तीव्यशब्दबीजेति डाच् । आदा-

युमं पश्चात् कृतं उपलभ्यते ॥ इति भरतः ॥

बीजाह्वं, स्त्री, (बीजे अन्वोऽन्वरघो यस्य ।)

वृक्षान्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

बीजी, [न] पुं, (बीजमस्यस्येति । बीज + इति ।)

पिता । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, उदाहृतत्वे ।)

“अतएव हेतुनिर्णयेऽपि सांपिच्छागच्छने बीजिन-
मारभ्येत्कृतम् ॥” यथा च गोतमसंहितायाम् ।
४ । १ ।

“असमानप्रवरैर्विवाह ऊर्हं सप्तमात् पिष्ट-
वन्मुभ्यो बीजिनश्च माष्टवन्मुभ्यः पञ्चमात् ॥”

बीजविशिष्टे, त्रि, (यथा, मनौ । ६ । ५१ ।

“तथैवावेत्त्रिणो बीजं परत्वेनप्रवापिष्यः ।

कुर्वन्ति चेत्त्रियामर्थं न बीजी लभते फलम् ॥”)

बीजोदकं, स्त्री, (बीजमिव कठिनमुदकम् । तस्य

कठिनत्वात्तथात्वम् ।) करका । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥

बीजोभिचक्रं, स्त्री, (बीजानामुभये शुभाशुभसंज्ञकं

चक्रम् ।) बीजवपनजन्मशुभाशुभज्ञानार्थसर्पा-

कारचक्रम् । यथा,—

“सूर्यभादुरगः स्याप्यस्त्रिणाच्येकान्तरक्रमात् ।

सुखे ज्योति गये ज्योति भाति द्वादश तूदरे ॥

पुच्छे चतुर्विहः पञ्च दिनभाश्च फलं वदेत् ।

वदने चोचकं विद्यात् गलकेऽङ्गारकक्षया ॥

उदरे धान्यदृष्टिः स्यात् पुच्छे धान्यचयो

भवेत् ।

ईतिरोगभयं राण्ये चक्रे बीजोभिचक्रम् ॥”

सूर्यभात् सूर्यसुखमाननचक्रात् । त्रिणाच्ये-

कान्तरक्रमादिति यद्यन्विता रविक्षया तामा-

रभ्य गमयेत् । त्रिणाच्ये अन्विनीभरबी-

ज्जितिकासु दत्त्वा रोहिणी नहिः कार्या नग-

शिरस्य आर्द्रापुनर्वसुनाच्यौ दत्त्वा पुष्यो नहिः

कार्यः । एवं क्रमेणान्या लेखाः । चोचकं

शस्त्रमूत्रताम् । इत्ययः ।

“अतिदृष्टिरनादृष्टिः शूलभा नृषिकाः खगाः ।

प्रत्नालमात्रं राजानः वदन्ते ईतवः स्मृताः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

बीज्यः, त्रि, (विशेषेण इत्यः पूज्यः । अथवा बीजाय

हितः इति । “उगवादिभ्यो यत् ॥५॥१२॥ इति

यत् ।) यस्य कस्यचित् कुलभवः । तत्पर्यायः ।

कुलसंभवः २ । इत्यमरः ॥ वंशः ३ कौलकेयः ४

कुलजः ५ । इति शब्दरत्नावली । कुलीनः ६

कुलाः ७ कुलभवः ८ । इति जटाधरः ॥

बीटिः, स्त्री, (विशेषेण इति ह्यायनिष्ठात-

यट्टादिं वेदयित्वा प्रवर्हते । वि + टट + “इगु-

पश्चात् कित् ।” उच्चा० ४ । ११६ । इति इन् । व

च कित् ।) ताम्बूलवल्ली । इति केचित् ॥

सुवष्णीकृतताम्बूलम् । पानेर बीट् इति भाषा ।

इति केचित् ॥

बीटिका, स्त्री, (बीटिरेव । स्त्रीर्धे कन् स्त्रियामाप् ।)

ताम्बूलवल्ली । इति केचित् । सुवष्णीकृतताम्-

बूलम् । पानेर बीट् इति भाषा । इति केचित् ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ४ । ४३० ।

“भूयश्चयावि कस्य त्वं एष्टया इति सुभुवः ।

दन्त्या बीटिकास्तस्या दृष्टान्तमुपलब्धवान् ॥”)

बीटी, स्त्री, (बीटि + वा टोप् ।) ताम्बूलवल्ली ।

इति केचित् ॥ सुवष्णीकृतताम्बूलम् । पानेर

बीट् इति भाषा । इति केचित् ॥

बीटा, स्त्री, (वेति दृष्टिमात्रमपगच्छतीति । बी

गतौ + “राक्षावाक्षासूखाबीटाः ।” उच्चा०

३ । १५ । इति नः निपातवाद्गुणाभावो

बालश्च ।) विद्युत् । इति मेदिनी । बे, २८ ॥

(वेति ओतुषितं व्याप्नोतीति । बी व्याप्तौ +

नः ।) खनामख्यातवादम् । तत्पर्यायः । वल्लकी

२ विपची ३ । सा तु सप्ततन्त्रीयुक्ता चैत्यरिवा-

दिनी ४ । इत्यमरः ॥ अन्निमात्रा ५ । इति

जटाधरः । पद्ममल्ली ६ विपचिका ७ । इति

शब्दरत्नावली । घोषवती ८ कच्छकूचिका ९ ।

(यथा, महाभारते । ६ । १३४ । १४ ।

“सप्तवयः सप्त चाप्यहंशानि

सप्ततन्त्री प्रथिता चैव बीटा ॥”)

तद्गदा यथा । शिखरा बीटा लम्बी १ शरस्वत्याः

कच्छपी २ नारदस्य महती ३ गङ्गायां प्रभा-

वती ४ विन्नावयोः दृष्टती ५ तुम्बुरोः कला-

वती ६ चाक्षाजानां कक्षोलबीटा चाक्षाजिका

च ७ । तस्याङ्गादीनां नामादि यथा । तस्याः

कायः कौलम्बकः । तस्या निवन्धनं उपनाहः ।

तस्या दण्डः प्रवालः । तस्याः प्रान्तवक्रकाष्ठं

ककुभः प्रसेवकश्च । तस्या मूले वंशप्रज्ञाका

कनिका कूचिकापि च । तस्या वादनं कोबः ।

इति हेमचन्द्रादयः ॥ अस्या विवरणं वाद्यशब्दे

द्रष्टव्यम् ॥

बीटादकः, पुं, (बीटाया दकः ।) बीटास्त्रिता-

लावूपरिकण्डम् । तत्पर्यायः । प्रवालः २ ।

इत्यमरः ॥

बीटानुबन्धः, पुं, (बीटाया अनुबन्धः ।) उपनाहः ।

इति हारावली ॥

बीटावादः, त्रि, (बीटां वादयतीति । वद् +

विच् + अच् ।) बीटावादकः । तत्पर्यायः ।

बैलिकः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, वाजसनेय-

संहितायाम् । ३० । १६ ।

“शब्दायाङ्गवराचातं महस्ते बीटावादमिति ॥”)

बीटावादकः, पुं, (बीटाया वादकः ।) बीटावाद्य-

कर्ता । इति शब्दरत्नावली ॥

बीटास्यः, पुं, (बीटा आस्यमिव यस्य । तथैव स्फुट-

मानकरणात् ।) नारदः । इति जटाधरः ॥

बीतं, स्त्री, (वेति स्य । बी + क्तः । अथवा अजति स्य ।

अज् + गत्वर्पेति क्तः ।) असारश्चक्षुश्चम् ।

युद्धाचममिन्धवः । इत्यमरः ॥ अङ्गुशकर्म । इति

मेदिनी । वे, ५८ । (यथा, भाषे । ५ । ४७ ।

“निर्घृतवीतमपि नालकमुल्लङ्घनं

यन्ता क्रमेण परिवान्धनतर्जनाभिः ॥”

वाञ्छोक्ताशुमानविशेषः । यथा, वाञ्छतत्त्व-

कौमुद्याम् । ५ ।

“प्रथमं तावद्विधं वीतमवीतश्च । अन्वय-

सुखेन प्रवर्षमानं विधायकं वीतम् ॥” अस्य

विशेषविवरणं तत्रैव द्रष्टव्यम् । त्रि । कमनीयः ।

यथा, ऋग्वेदे । ४ । ७ । ६ ।

“तं शृन्वतीषु मादृष्ट वन आ वीतमश्रितम् ॥”

“वीतं कान्तम् ॥” इति तद्वाक्ये धावयः ॥)